

A Magyar Köztársaság Bírósága a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati idő megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 30.M.4962/2008. Szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.949/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.949/2009/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 30.M.4962/2008/4. számú ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy a felperes szolgálati nyugdíjra való jogosultsága és a nyugdíj mértéke szempontjából az 1979. szeptember 1-től 1993. október 16-ig terjedő időszakot, mint beszámított időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni. Ezt meghaladóan a munkaügyi bíróság ítélete felperes keresetét elutasító részét nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási rész költséget.

A másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A pénzügyőr főhadnagy felperes 2006. szeptember 15-től áll az alperessel hivatásos szolgálati viszonyban. Ezt megelőző időszakban, 2000. február 16-tól 2006. szeptember 14-ig a ... Irodánál köztisztviselő volt, korábban pedig 1993. október 16-tól 2000. február 15-ig a ... hivatásos állományában teljesített szolgálatot, ahol a szolgálati viszonya lemondással szűnt meg, és ahol a szolgálati idejét és szolgálati nyugdíjra való jogosultságát 1979. január 1-től 2000. február 15-ig terjedő időszakra igazolták.

Az alperes 2008. július 1-jén kelt igazolásában a felperes szolgálati ideje kezdő időpontjaként a szolgálati nyugdíjra jogosultsága szempontjából 1998. október 18-át, a végkielégítés szempontjából 2006. május 9-ét határozta meg.

A felperes szolgálati panaszában, majd annak elutasítását követően előterjesztett keresetében a szolgálati idejét a szolgálati nyugdíjra jogosultsága szempontjából a korábban fennállt hivatásos szolgálati viszonyában már beszámított szolgálati ideje figyelembevételével kérte megállapítani. Sérelmezte továbbá, miszerint az alperes a végkielégítés mértéke szempontjából nem vette figyelembe a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejét, holott a ... Irodától áthelyezéssel került a ... Parancsnokságához. Keresetében 1975. szeptember 1-től 1979. június 19-ig terjedő szakközépiskolai tanulmányi ideje beszámítását is kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 30.M.4962/2008/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság - a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező - a felperes korábban fennállt hivatásos szolgálati viszonyában a ... által beszámított szolgálati időt illetően a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 326. § (1) és (2) bekezdése, valamint 328. § (1) bekezdését értelmezve akként foglalt állást, hogy a korábban megszűnt hivatásos szolgálati viszonyba beszámított szolgálati időt figyelembe venni nem lehet, mert a Hszt. hatályba lépése után létesített szolgálati viszony esetén a szolgálati viszonyban eltöltött időbe csak a Hszt. 328. § (1) bekezdése szerint van helye beszámításnak. Ez esetben a Hszt. 326. § (1) bekezdése nem alkalmazható, és a Hszt. 55. § (3) bekezdése sem teremt lehetőséget beszámításra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.949/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében helyes indokainál fogva a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének helyt adva annak megállapítását kérte, miszerint a szolgálati nyugdíjra való jogosultság és nyugdíj mértéke szempontjából - a rendőrségnél teljesített hivatásos szolgálata alapján - az 1979. január 1-től 2000. február 15-ig terjedő teljes időszak beszámítására jogosult.

Hivatkozása szerint a Hszt. rendelkezik arról, hogy az 1971. évi 10. tvr. alapján elismert és beszámított valamennyi időt figyelembe

kell venni a szolgálati idő megállapításánál. A jogalkotónak nem lehetett az a szándéka, hogy azon esetben, ha valaki megszünteti, majd ismét szolgálati viszonyt létesít, a korábban megállapított szolgálati időt elveszítse. Ilyen törvényi rendelkezés nincs, a Hszt. 55. § (3) bekezdése pedig épp garanciális szabályt tartalmaz arra nézve, hogy aki a szolgálati viszonyát lemondással szüntette meg, az a szolgálati nyugdíjra, valamint a szolgálati idő kedvezményes számítására vonatkozó igényeit nem veszíti el, tehát arra a későbbiekben is jogosult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme részben alapos.

Az iratokból megállapíthatóan a felperes szolgálati nyugdíjra jogosultsága szempontjából az alperes a fegyveres szervnél hivatásos szolgálati viszonyban töltött 1993. október 16-tól 2000. február 15-ig terjedő időt, valamint a sorkatonai szolgálatban töltött idejét elismerte, ezért ezen időszakok jogszerző időként való megállapítása iránti keresetnek a Pp. 123. §-a értelmében nem volt helye.

Ami a BRFK által már beszámított további szolgálati időt illeti, a felperes érvelése nagyobb részt helytálló.

Az eljáró bíróságok tévesen hagyták figyelmen kívül, miszerint a felperes a Hszt. hatályba lépésekor és azt megelőzően más fegyveres szervnél állt szolgálati viszonyban. A Hszt. 326. § (1) bekezdése szerint a felmentési idő, a végkielégítés, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából e törvény hatályba lépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és a beszámított szolgálati időt „szolgálati viszonyban töltött időnek” kell elismerni. Ebből következően a már beszámított szolgálati idő a Hszt. 328. § (1) bekezdése alkalmazásakor is szolgálati viszonyban töltött időnek minősül.

A Hszt. hatályba lépését megelőzően hatályban volt 1971. évi 10. tvr. 33. § (2) bekezdés d) pontja előírta, hogy a szolgálati pótlék, a szabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából minden olyan időt be kell számítani, amely a munkaviszonyban álló dolgozókra irányadó nyugdíjbiztosítási szabályok szerinti jogszerző időnek számít. Következésképp az 1979. szeptember 1-től 1993. október 16-ig terjedő idő szolgálati időbe történt beszámítása a Hszt. hatályba lépését megelőzően a hatályos jogszabályoknak megfelelt. Így a Hszt. hatályba lépése után létesített szolgálati viszonyok esetén a Hszt. 326. § (2)

bekezdésének alkalmazásakor sem lehet - az előbbieken kifejtettekre tekintettel - figyelmen kívül hagyni.

Az 1979. január 1-től 1979. szeptember 1-ig terjedő időszak korábbi beszámítása jogellenes volt. A Legfelsőbb Bíróság már több eseti döntésében (EBH 2009.1998; BH 2010.100.) kifejtette, miszerint a Hszt. 326. § (1) bekezdése értelmében beszámított időnek csak az ott megjelölt, és a tvr.-ben felsorolt szolgálati idők minősültek.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes szolgálati nyugdíjra való jogosultság és a nyugdíj mértéke szempontjából az 1979. szeptember 1-től 1993. október 16-ig terjedő időszakot, mint beszámított időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni. Ezt meghaladóan a munkaügyi bíróság ítélete felperes keresetét elutasító részét - amely fellebbezés hiányában már a másodfokú eljárásnak sem volt tárgya - nem érintette.

A nagyobb részt pervesztes alperest kötelezte a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség felperes részére való megfizetésére, arra is figyelemmel, hogy a felperesnek az elsőfokú eljárásban költsége nem merült fel, míg az elsőfokú eljárás - felperes elutasított követelését meghaladó - fennmaradó, valamint a másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. június 15.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági tisztviselő